

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 165518 22 Kž

Novi Travnik, 28.04.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Stane Imamović, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženog V. A., zbog krivičnog djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 165518 19 K od 11.01.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 28.04.2022. godine, a primjenom člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 165518 19 K od 11.01.2022. godine u odluci o kazni tako da se optuženi V. A., za krivično djelo za koje je tom presudom oglašen krivim, primjenom člana 49. stav 1. i stav 2. Krivičnog zakona Federacije BiH, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 165518 19 K od 11.01.2022. godine optuženi V. A. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00 KM koju je dužan platiti u roku od 5 mjeseci, te je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati paušal u iznosu od 60,00 KM u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, a oštećeno pravno lice „Franjić-Rent“ d.o.o. Vitez je sa imovinskopravnim zahtjevom u cijelosti upućeno na parnični postupak.

Protiv te presude žalbu je izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći bezuvjetna kazna zatvora. U žalbenim navodima se ističe da prilikom odlučivanja o krivičnopravnoj sankciji prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio okolnost da je

optuženi višestruki povratnik u vršenju raznih krivičnih djela za koja su mu izricanje uvjetne osude i novčane kazne što upućuje na zaključak da te krivične sankcije nisu utjecale na optuženog da ne čini krivična djela, dakle da se nije ostvarila individualna prevencija, pa polazeći od odredbi člana 7. i 42. Krivičnog zakona Federacije BiH kojima je propisana svrha kažnjavanja, kantonalni tužilac smatra da se novčanom kaznom ista ne može postići.

Na žalbu Kantonalnog tužilaštva Travnik optuženi nije podnio odgovor.

Kantonalni tužilac i optuženi nisu tražili da budu pozvani na sjednicu vijeća, pa je ista shodno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Prema stanju u spisu tačnim se pokazuju žalbeni prigovori da je optuženi V. A. višestruki povratnik u izvršenju različitih krivičnih djela, pa i onih protiv imovine kao što je to slučaj i u ovom predmetu, jer je to vidljivo iz izvoda iz kaznene evidencije. Prema tim podacima nesporno je da je optuženi do ovog postupka osuđivan 8 puta od čega su mu izrečene četiri uvjetne osude i četiri novčane kazne.

Kada se uz to ima u vidu da prema istom izvodu iz kaznene evidencije prva osuda optuženog potiče iz 1996. godine, a posljednja je od 12.04.2019. godine, dakle svega pet mjeseci prije nego će počinuti predmetno krivično djelo, onda to sve ukazuje na očiglednu upornost i riješenost optuženog V. A. da vrši krivična djela i da prethodne uvjetne osude i novčane kazne očigledno nisu bile dovoljno upozorenje da sa takvim činjenjem krivičnih djela optuženi prestane.

Ono što ovaj sud posebno primjećuje, a što se od strane nižestepenog suda nije uzelo u obzir, a trebalo je, jeste jačina povrede zaštićenog dobra koja se okolnost, pored ostalih, treba uzeti u obzir pri odmjeravanju kazne. U ovom predmetu jačina povrede zaštićenog dobra je vrlo znatna kada se ima u vidu da je izvršenjem djela u potpunosti uništeno putničko motorno vozilo marke Volkswagen tip Fox za koje se, i bez izvršene precizne procjene vrijednosti, može utvrditi da se radi o većoj vrijednosti.

U takvoj situaciji nije bilo osnova da se optuženom za predmetno krivično djelo ponovo izriče blaža vrsta zapriječene kazne odnosno novčana kazna, jer se time osnovano postavlja pitanje kako će tako blaža vrsta sankcije odnosno novčana kazna postići propisanu svrhu kažnjavanja ako to nije ostvareno sa ranije četiri novčane kazne, a sve u smislu da se optuženi više ne pojavljuje kao počinitelj krivičnih djela. Ovo posebno kada se ima u vidu da se za predmetno krivično djelo može izreći kazna zatvora do 6 mjeseci i da je odredbom člana 49. stav 2. Krivičnog zakona Federacije BiH propisana obaveza suda da će, kada odmjerava kaznu počinitelju za krivično djelo počinjeno u

povratu, posebno uzeti u obzir da li je ranije djelo iste vrste kao i novo djelo, jesu li oba djela počinjena iz istih pobuda i protek vremena od ranije osude. Osim toga, prvostepeni sud je kao olakšavajuću okolnost cijenio i protek vremena od počinjenog krivičnog djela što se u konkretnom slučaju također ne pokazuje kao olakšavajuća okolnost kada se ima u vidu da je od izvršenja radnji predmetnog krivičnog djela (22.09.2019. godine) do okončanja prvostepenog postupka proteklo svega 1 godina i 4 mjeseca, a što objektivno nije dug period da bi tu okolnost trebalo cijeniti kao oglašavajuću na strani optuženog.

Kod takvog stanja stvari ovaj sud nalazi da je pobijana prvostepena presuda nepravilna u dijelu koji se odnosi na odluku o kazni i da je nužno uvažiti žalbu Kantonalnog tužilaštva Travnik i optuženom V. A. izreći strožiju vrstu kazne tj. kaznu zatvora, na način kako je to učinjeno izrekom ove presude, kojom kaznom će, obzirom na zapriječenu kaznu za ovo krivično djelo do 6 mjeseci zatvora, u dovoljnoj mjeri doći do izražaja i sve olakšavajuće okolnosti koje se objektivno stiču na strani optuženog, pa i okolnosti koje je kao takve cijenio nižestepeni sud (priznanje krivnje, ali tek na glavnom pretresu), kao i naprijed navedene otežavajuće okolnosti u smislu člana 49. stav 1. i stav 2. Krivičnog zakona Federacije BiH, te da se samo sa tako odmjerenom kaznom može postići propisana svrha kažnjavanja iz člana 42. istog zakona, pri čemu se posebno misli na tačku b) odnosno da se na optuženog utječe da u buduće ne čini krivična djela i da se potakne njegovo prevaspitanje.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pravna pouka:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.